

ŘÍZENÍ LIDSKÝCH ZDROJŮ V RÁMCI PROCESNÍHO ŘÍZENÍ V MALÝCH A STŘEDNÍCH PODNICÍCH

Marie Duspivová – Růžena Krninská – Pavlína Dalíková

Abstrakt

Sektor malého a středního podnikání je považován za páteř ekonomiky a hybnou sílu inovací, zaměstnanosti a sociální integrace. Rozvoj sektoru malého a středního podnikání má v České republice podstatný dopad na ekonomický a sociální vývoj země a jejích jednotlivých regionů. Tento článek se zabývá řízením lidských zdrojů v malých a středních podnicích, neboť v poslední době je více než zřejmé, že prosperita organizací závisí na lidských zdrojích a že jejich řízení ovlivňuje nejen to, zda organizace uspěje, ale zda bude schopna v turbulentních podmínkách dnešního světa přežít. Cílem příspěvku je analyticky popsat sledování procesu řízení lidských zdrojů ve zvolených kategoriích podniků podle podnikatelské činnosti a počtu zaměstnanců a to i prostřednictvím statistické analýzy kauzálních efektů. Dále analyticky popsat hodnocení procesu řízení lidských zdrojů a sledované ukazatele tohoto procesu, které jsou zjišťovány malými a středními podniky. K naplnění cíle byla využita vybraná primární data získaná v rámci projektu GAJU 068/2010/S „Procesní management a možnosti jeho zavedení v malém a středním podnikání“.

Klíčová slova: řízení lidských zdrojů, procesní management, malé a střední podniky

JEL Code: M12, L53

Úvod

Malé a střední podniky jsou hnací silou podnikatelské sféry, růstu, inovací i konkurenceschopnosti a jsou také významným zaměstnavatelem v rámci celého světového hospodářství. Podle Kotlárové (2011) podíl malých a středních podniků v oblasti Evropské unie zahrnuje přes 99 % evropských podniků a poskytuje přes 60 % pracovních míst, což pro Českou republiku potvrzuje i zpráva o vývoji malého a středního podnikání, ze které vyplývá, že podíl malých a středních podniků na celkovém počtu aktivních podnikatelských subjektů v České republice byl 99,84 % v roce 2011, což činilo 1 066 787 právnických a fyzických osob. Podíl zaměstnanců malých a středních podniků na celkovém počtu zaměstnanců

podnikatelské sféry v České republice tvořil 60,85 %, tedy zaokrouhleně 1 865 000 zaměstnanců (Ministerstvo průmyslu a obchodu, 2011).

V dnešní globální ekonomice, která se neustále rozrůstá a vyvíjí, již není prostor pro podniky, které stále setrvávají ve starých a zkosnatělých strukturách a přístupech. Moderní podniky musí aktivně usilovat o svůj rozvoj a otevřít se svému okolí, vyhledávat v něm příležitosti ke změnám a nebát se jich využít ve svůj prospěch (Reinhardt, 1998). Zcela nezbytnou se stává orientace na zákazníky, kterou zajišťuje správně nastavené procesní řízení organizace, jež podle Burltona (2001) se společně s informacemi, technologiemi a lidskými zdroji stává aktivy každé organizace. Díky správně koncipovanému řízení uvnitř organizace, které je ve shodě se strategiemi dokáže podnik udržet krok s dynamickým vývojem trhu (Adler, Mandelbaum, Nguyen, Schwerer, 1995). Zaručenou cestou k dosažení úspěchu je cíleně vyhledávat příležitosti ke změnám a neustále vylepšovat procesy, které budou nositeli vysoké hodnoty pro zákazníka (Rolínek, 2008). Přejít od funkčního managementu k procesnímu se postupně stává i doménou malých a středních podniků, které se dle Trunečka (2004) orientují na tři základní principy: proces, práci a podnik.

Kleibl, Dvořáková, Šubrt (2001) uvádí, že jedním z nejvýznamnějších faktorů ovlivňujících úspěšnost či neúspěšnost podniku v náročném konkurenčním prostředí tržního hospodářství je kvalita fungování lidského faktoru. Již od počátku svého formování bylo personální řízení považováno za důležitou a nedílnou součást procesu řízení, jeho nedostatky negativně ovlivňovaly kvalitu fungování organizace (Welch, 1994).

Podle Ulricha (2009) bude následující desetiletí desetiletím lidských zdrojů. Rostoucí tempo změn vyvolávané technologiemi, globalizací, růstem, a to v zájmu zisku a naplnění požadavků zákazníků staví schopnosti pracovních sil a schopnosti organizací do centra pozornosti (Scarborough, 2003).

Protože člověk se svými schopnostmi je rozhodující hnací silou firmy a na lidské práci a pracovním chování záleží, jak bude firma úspěšná a konkurenceschopná (Schuler, 1992), je personální práce v moderně řízených firmách ústředním zájmem řízení a je jí věnována mimořádná pozornost. Kotey, Slade (2005) uvádí, že by tomu tak mělo být především v malých a středních firmách, jejichž úspěšnost a přežití závisí na dobré personální práci a náležitě schopném, spokojeném a motivovaném pracovním kolektivu mnohem více, než tomu bývá ve velkých organizacích.

1 Metodický postup

Cílem příspěvku je analyticky popsat sledování procesu řízení lidských zdrojů ve zvolených kategoriích podniků podle podnikatelské činnosti a počtu zaměstnanců a to i prostřednictvím statistické analýzy kauzálních efektů. Dále analyticky popsat hodnocení procesu řízení lidských zdrojů a sledované ukazatele tohoto procesu, které jsou zjišťovány malými a středními podniky.

Pro tento příspěvek byla využita data získaná v rámci projektu GAJU 068/2010/S „Procesní management a možnosti jeho zavedení v malém a středním podnikání“. Výzkumu se zúčastnilo 190 nahodile vybraných malých a středních podniků Jihočeského kraje. Pomocí strukturovaného dotazníku byly zjišťovány základní charakteristiky podniku a prvky procesního řízení, které byly detailněji zkoumány v rámci procesů a subprocessů. Dotazníkové šetření probíhalo v průběhu září roku 2010 až dubna roku 2011 a bylo doplněno o hloubkové rozhovory s vedoucími pracovníky. V rámci tohoto příspěvku je nadále rozebírán proces řízení lidských zdrojů, který celkem sleduje 94 % sledovaných podniků, včetně jeho hodnocení vedoucími pracovníky a majiteli. Hodnocení bylo realizováno na škále 0 – 100 %, kdy 0 % znamená nezavedení daného procesu či absolutní nespokojenost s daným procesem a 100 % naopak značí absolutní spokojenost se zavedeným procesem.

Zkoumaný vzorek malých a středních podniků byl pro účely tohoto článku rozdělen na základě podnikatelské činnosti a počtu zaměstnanců. Pro rozdělení podle podnikatelské činnosti bylo využito dle klasifikace ekonomických činností CZ-NACE, avšak ve zjednodušené podobě. V rámci sekundárního sektoru ekonomiky se jedná o podnikatelské činnosti obchod (13 % zkoumaných podniků), služby (19 % zkoumaných podniků), stavebnictví (26 % zkoumaných podniků) a výroba (41 % zkoumaných podniků). Pro kategorizaci podle počtu zaměstnanců byly pro potřeby tohoto příspěvku podniky rozděleny následovně: mikropodniky: 1 – 9 zaměstnanců (11 % zkoumaných podniků), malé podniky byly rozděleny do dvou skupin: 10 – 24 zaměstnanců (36 % zkoumaných podniků), 25 – 49 zaměstnanců (20 % zkoumaných podniků), střední podniky byly také rozděleny do dvou skupin: 50 – 149 zaměstnanců (24 %) a 150 – 249 zaměstnanců (9 % zkoumaných podniků).

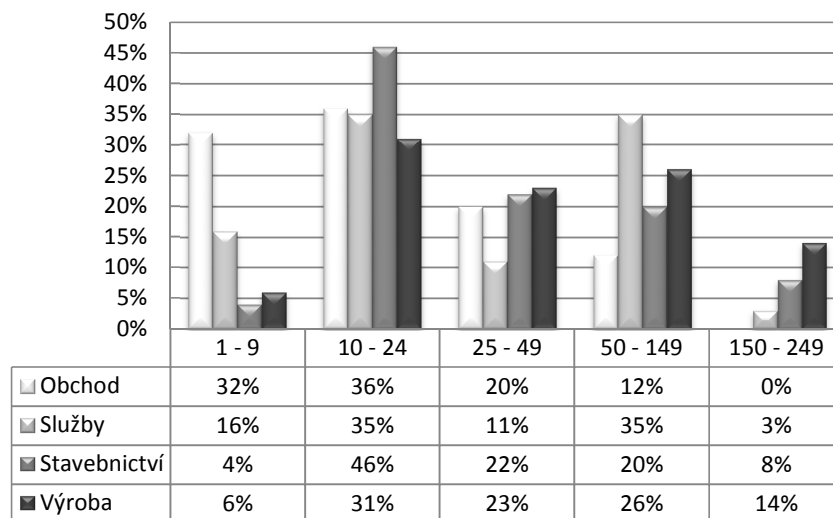
Zkoumaná data byla statisticky zpracována a analyzována v programech MS Excel 2010 a Statistica 10. Analyzovány byly relativní a absolutní četnosti doplněné o grafické analýzy. Použitá data nesplňují parametry pro využití pravděpodobnostních statistických metod, a proto byla pro analýzu kauzálního efektu mezi sledováním procesu řízení lidských zdrojů a zvolenými kategoriemi využita neparametrická (nepřavděpodobnostní) metoda

Kruskal-Wallisův test (testové kritérium H (stupně volnosti df , počet pozorování N)). Data byla analyzována na hladině významnosti $\alpha = 0,05$, tedy výsledky jsou prezentovány s 95 % pravděpodobností. Nulová hypotéza ($H_0: \tilde{x} = \tilde{y}$) tvrdí, že mezi sledováním procesu řízení lidských zdrojů a podnikatelskou činností (nebo počtu zaměstnanců) není žádný vztah, zatímco alternativní hypotéza ($H_A: \tilde{x} \neq \tilde{y}$) vyjadřuje, že mezi vzorky existuje rozdíl, tedy je tam jistý vztah. Platnost hypotéz byla vyvozena na základě hodnoty p -value. V případě zamítnutí nulové hypotézy ve prospěch alternativní byl k analýze zjištěného vztahu využit korelační koeficient r ($-1 < r < 1$).

2 Výsledky a diskuse

Definice malého a středního podniku vychází z Nařízení komise č. 800/2008. Mezi základní kritérium pro posouzení velikosti podniku, kterým se nadále bude příspěvek zabývat, patří, mimo jiné, počet zaměstnanců. Mikropodniky zaměstnávají méně než 10 osob, malé podniky méně než 50 osob a střední podniky zaměstnávají méně než 250 osob (Evropská komise, 2006).

Obr. 1: Rozdělení podniků podle podnikatelských činností a počtu zaměstnanců

Zdroj: vlastní zpracování

Z obr. 1 vyplývá, že podniky zabývající se obchodem jsou nejčastěji zastoupeny kategorií podniků s 10 – 24 zaměstnanci (36 %) a s 1 – 9 zaměstnanci (32 %). Služby poskytují nejčastěji podniky s 10 – 24 zaměstnanci a 50 – 149 zaměstnanci (v obou případech 35 %). Zkoumané stavební podniky nejčastěji zaměstnává 10 – 24 zaměstnanců (46 %) a 25 –

49 zaměstnanců (22 %). Výrobní podniky se zařazují nejčastěji do kategorie podniků s 10 – 24 zaměstnanci (31 %) a s 50 – 149 zaměstnanci (26 %).

2.1 Sledování procesu řízení lidských zdrojů podle jednotlivých kategorií podniků

Z tab. 1 vyplývá, že proces řízení lidských zdrojů sledují všechny zvolené kategorie malých a středních podniků. Podle podnikatelské činnosti tento proces sleduje 96 % obchodních podniků, 97 % podniků poskytujících služby, 94 % stavebních a výrobních podniků.

Tab. 1: Sledování procesu řízení lidských zdrojů podle jednotlivých kategorií podniků

Podnikatelské činnosti				
Obchod	Služby	Stavebnictví	Výroba	
96 %	97 %	94 %	94 %	
Počet zaměstnanců				
1 - 9	10 - 24	25 - 49	50 - 149	150 - 249
76 %	96 %	97 %	98 %	100 %

Zdroj: vlastní zpracování

Podle počtu zaměstnanců tento proces sleduje 76 % podniků s 1 – 9 zaměstnanci, 96 % podniků s 10 – 24 zaměstnanci, 97 % podniků s 25 – 49 zaměstnanci, 98 % podniků s 50 – 149 zaměstnanci a 100 % zaměstnanců se 150 – 249 zaměstnanci.

Kauzální efekty sledování procesu řízení lidských zdrojů mezi vybranými malými a středními podniky podle podnikatelských činností a podle počtu zaměstnanců byly zkoumány pomocí neparametrické statistické metody Kruskal-Wallisova testu.

Nejprve byl testován vztah sledování procesu řízení lidských zdrojů v rámci podnikatelských činností.

$$H(3, N = 190) = 0,8224200$$

$$p - value = 0,8441 > \alpha = 0,05$$

U výše uvedeného testování je na základě získaných dat s 95% pravděpodobností se nepodařilo zamítnout nulovou hypotézu, tedy mezi zkoumanými proměnnými nebyl zjištěn žádný vztah.

Dále byl testován vztah sledování procesu řízení lidských zdrojů a všech zvolených kategorií podniků podle počtu zaměstnanců.

$$H(4, N = 190) = 16,82051$$

$$p - \text{value} = 0,0021 < \alpha = 0,05$$

Na základě zkoumaných dat se s 95% pravděpodobností podařilo zamítnout nulovou hypotézu ve prospěch alternativní, která tvrdí, že mezi zkoumanými proměnnými existuje jistý vztah. Tento vztah byl dále analyzován pomocí korelačního koeficientu r .

Korelace 1 – 9 zaměstnanců a 10 – 24 zaměstnanců $r = -0,141017$ (14 %)

Korelace 1 – 9 zaměstnanců a 25 – 49 zaměstnanců $r = 0,597062$ (60 %)

Korelace 1 – 9 zaměstnanců a 50 – 149 zaměstnanců $r = 0,482733$ (48 %)

Korelace 1 – 9 zaměstnanců a 150 – 249 zaměstnanců $r = 0,862226$ (86 %)

Korelace 10 – 24 zaměstnanců a 25 – 49 zaměstnanců $r = -0,236047$ (24 %)

Korelace 10 – 24 zaměstnanců a 50 – 149 zaměstnanců $r = -0,291936$ (29 %)

Korelace 10 – 24 zaměstnanců a 150 – 249 zaměstnanců $r = -0,121902$ (12 %)

Korelace 25 – 49 zaměstnanců a 50 – 149 zaměstnanců $r = 0,808040$ (81 %)

Korelace 25 – 49 zaměstnanců a 150 – 249 zaměstnanců $r = 0,516130$ (52 %)

Korelace 50 – 149 zaměstnanců a 150 – 249 zaměstnanců $r = 0,417298$ (42 %)

Korelační koeficienty ukázaly závislost sledování procesu řízení lidských zdrojů mezi jednotlivými podniky podle počtu zaměstnanců. Překvapivě nejsilnější závislost byla zjištěna u podniků s 1 – 9 a 150 – 249 zaměstnanci (86 %), dále u podniků s 25 – 49 a 50 – 149 zaměstnanci (81 %). U podniků s 1 – 9 a 25 – 49 zaměstnanci se jedná o vztah ve výši 60 % a mezi podniky s 25 – 49 a 150 – 249 se jedná o 52% závislost.

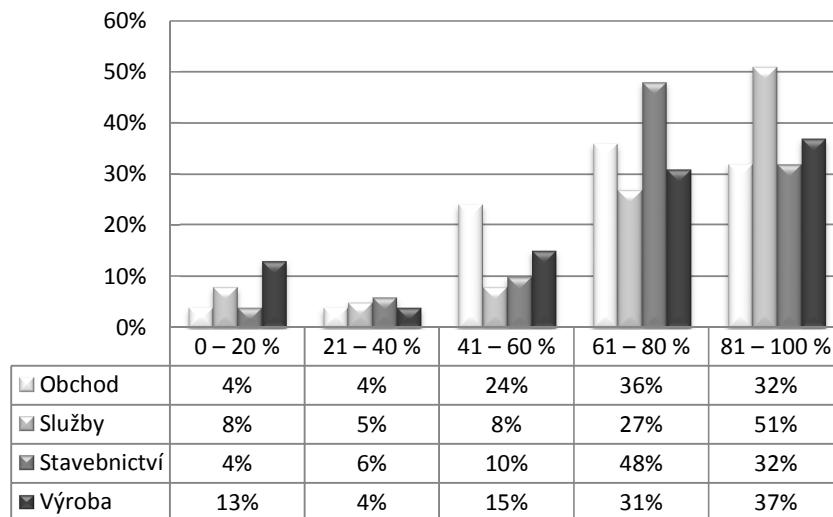
2.2 Hodnocení procesu řízení lidských zdrojů

Je nutné podotknout, že hodnocení procesu se týká spokojenosti se zavedením a fungováním tohoto procesu, nikoli výsledků ukazatelů, kterými se podniky v oblasti řízení lidských zdrojů zabývají.

Jak vyplývá z obr. 2, proces řízení lidských zdrojů nejlépe hodnotí podniky poskytující služby (51 % těchto podniků tento proces hodnotí mezi 81 – 100 %). 27 % podniků podnikatelské činnosti služby poté tento proces hodnotí mezi 61 – 80 %. Obchodní podniky hodnotí proces řízení lidských zdrojů z 36 % mezi 61 – 80 % a z 32 % mezi 81 – 100 %, 24 % těchto podniků hodnotí tento proces průměrně, tedy mezi 41 – 60 %. Podniky, zabývající se stavebnictvím nejčastěji hodnotí proces řízení lidských zdrojů mezi 61 – 80 % (48 %

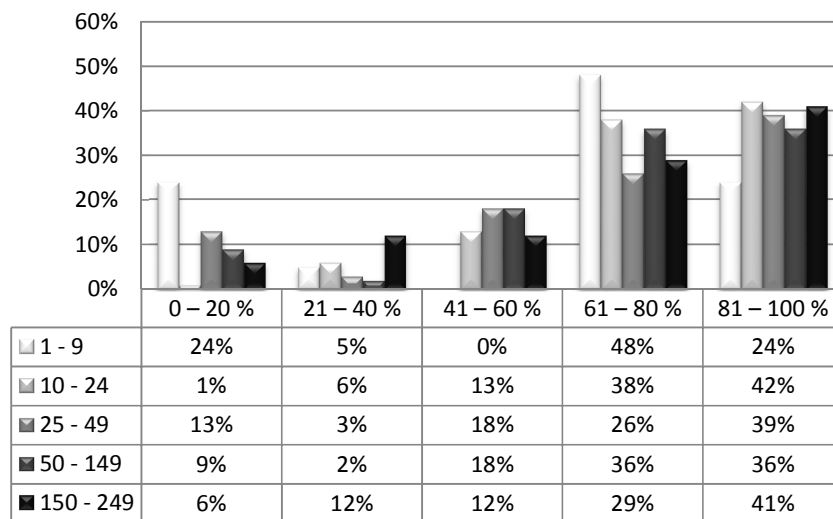
stavebních podniků) a mezi 81 – 100 % se jedná o 32 % těchto podniků. Výrobní podniky hodnotí daný proces z 37 % mezi 81 – 100 % a z 31 % mezi 61 – 80 %.

Obr. 2: Hodnocení procesu řízení lidských zdrojů podle podnikatelských činností

Zdroj: vlastní zpracování

Obr. 3: Hodnocení procesu řízení lidských zdrojů podle počtu zaměstnanců

Zdroj: vlastní zpracování

Z obr. 3 je patrné, že většina podniků, bez rozdílu velikosti, hodnotí proces řízení lidských zdrojů kladně. Mikro podniky, tedy podniky s 1 – 9 zaměstnanci tento proces hodnotí ze 48 % mezi 61 – 80 % a 24 % těchto podniků hodnotí proces mezi 81 – 100 %. Podniky s 10 – 24 zaměstnanci tento proces hodnotí ze 42 % mezi 81 – 100 %, do hodnocení

61 – 80 % se zařadilo 38 % těchto podniků. Podniky s 25 – 49 zaměstnanci pak nejčastěji proces řízení lidských zdrojů hodnotili mezi 81 – 100 % (39 % těchto podniků). Podniky s 50 – 149 zaměstnanci tento proces hodnotili stejně často mezi 61 – 80 % a 81 – 100 % (36 % těchto podniků). Největší sledované podniky, tedy podniky se 150 – 249 zaměstnanci hodnotili zavedení procesu řízení lidských zdrojů nejčastěji mezi 81 – 100 %.

2.3 Sledování ukazatelů podle podnikatelských činností

Z tab. 2 je patrné, že podniky (bez zaměření na podnikatelskou činnost) nejčastěji hodnotí produktivitu práce (62 % těchto podniků), posléze se nejčastěji zaměřují na výběr zaměstnanců (59 %) a využití pracovní doby (53 %), nejméně pak sledují fluktuaci (33 %) a dobu na zpracování (25 %). Obchodní podniky nejčastěji sledují využití pracovní doby (72 %), produktivitu práce (60 %) a spokojenost zaměstnanců (také 60 %). Podniky poskytující služby nejvíce sledují výběr zaměstnanců a kvalifikační rozvoj (68 %). Produktivita práce se objevuje až na třetím místě s 57 %. Ve stavebnictví se nejvíce sleduje opět produktivita práce (66 %) a výběr zaměstnanců (60 %). U výrobních podniků je největší četnost opět u produktivity práce (63 %) a výběru zaměstnanců (58 %).

Tab. 2: Sledované ukazatele podle podnikatelských činností

Sledované ukazatele	Četnost celkem	Podnikatelské činnosti			
		Obchod	Služby	Stavebnictví	Výroba
Produktivita práce	62 %	60 %	57 %	66 %	63 %
Výběr zaměstnanců	59 %	52 %	68 %	60 %	58 %
Využití pracovní doby	53 %	72 %	62 %	48 %	46 %
Nemocnost	45 %	52 %	51 %	28 %	50 %
Kvalifikační rozvoj	45 %	44 %	68 %	34 %	41 %
Úrazovost	44 %	52 %	38 %	38 %	49 %
Spokojenost zaměstnanců	44 %	60 %	54 %	26 %	46 %
Fluktuace	33 %	36 %	35 %	16 %	41 %
Doba na zpracování	25 %	16 %	35 %	16 %	28 %

Zdroj: vlastní zpracování

Závěr

Z výsledků výzkumu vyplynulo, že proces řízení lidských zdrojů má zavedený naprostá většina sledovaných podniků (94 %). Nejlépe tento proces hodnotí podniky poskytující

služby. Mikropodniky tento proces hodnotí z 24 % mezi 0 – 20 %, z čehož vyplývá, že tento proces nemají vůbec zavedený. Vzhledem k počtu zaměstnanců je to logické, protože majitelé malých podniků nevidí potřebu tento proces sledovat.

Sledované podniky, bez ohledu na podnikatelskou činnost, sledují nejčastěji produktivitu práce, výběr zaměstnanců a využití pracovní doby. Je tedy zřejmé, že majitelé využívají nejčastěji tvrdé prvky řízení a požadují od svých zaměstnanců perfektní výsledky. Zatímco ve znalostní společnosti, do které dnešní svět vstupuje, je žádoucí využívat měkké prvky řízení, ze zkoumaných ukazatelů se jedná především o péči o kvalifikační rozvoj a spokojenost zaměstnanců. Právě spokojenost zaměstnanců sledují nejčastěji podniky zabývající se obchodem (60 %) a podniky poskytující služby (54 %). Kvalifikační rozvoj svých zaměstnanců nejčastěji sledují podniky poskytující služby (68 %).

Základní podmínkou úspěšnosti podniku je uvědomění si skutečnosti, že lidé představují největší bohatství podniku a že jejich řízení rozhoduje o tom, zda organizace uspěje či nikoliv. Dále je proto žádoucí, aby se podniky na základě výsledů vhodně aplikovali měkké prvky řízení do své podnikové praxe.

Literatura

1. Adler, P., Mandelbaum, A., Nguyen, V., Schwerer, E. „From project to process management – an empirically-based framework for analyzing product development time.“ *Management Science*. March 1995. Nov 8 2012 <http://apps.webofknowledge.com/summary.do?product=WOS&search_mode=Refine&qid=3&SID=U246keagO3egjFiBKLM&page=1&action=sort&sortBy=LC.D;PY.D;AU.A;SO.A;VL.D;PG.A&show>.
2. Burlton, R. T. *Business Process Management: Profiting from process*. Pennsylvania: Sams. 2001.
3. Evropská komise. „Nová definice malých a středních podniků: Uživatelská příručka a vzor prohlášení.“ *Evropská společenství: Publikace podniky a průmysl*. 2006. Nov 7 2012<http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/files/sme_definition/sme_user_guide_cs.pdf>.
4. Kleibl, J., Dvořáková, Z., Šubrt, B. . *Řízení lidských zdrojů*. Praha: C. H. Beck, 2001.
5. Kotey, B., Slade, P. „Formal Human Resource Management Practices in Small Growing Firms.“ *Journal of Small Business Management*. Jan 2005. Nov 8 2012 <http://apps.webofknowledge.com/summary.do?product=WOS&search_mode=Refine&qid=3&SID=U246keagO3egjFiBKLM&page=1&action=sort&sortBy=LC.D;PY.D;AU.A;SO.A;VL.D;PG.A&show>.
6. Kotlářová, R. „Statistické údaje MSP.“ 2011. Nov 8 2012. <<http://www.sme-union.cz/wp-content/uploads/2011/08/Statistick%C3%A9-%C3%BA-daje-MSP-ke-sta%C5%BE-en%C3%AD-za-textem.pdf>>.
7. Ministerstvo průmyslu a obchodu. „Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2011“. 2012. Nov 8 2012. <<http://www.mpo.cz/dokument105614.html>>.

8. Reinhardt, F. *Environmental product differentiation*. California Management Review, 1998.
9. Rolínek, L. *Procesní management: vybrané aspekty*, České Budějovice: Jihočeská univerzita, Ekonomická fakulta, 2008.
10. Scarbrough, H. „Knowledge management, HRM and the innovation process.“ International Journal of Manpower. 2003. Nov 8 2012. < http://apps.webofknowledge.com/summary.do?product=WOS&search_mode=Refine&qid=3&SID=U246keagO3egjFiBKLM&page=1&action=sort&sortBy=LC.D;PY.D;AU.A;SO.A;VL.D;PG.A&show>.
11. Schuler, R. S. „Strategic human resources management – linking the people with the strategic needs of the business of the business.“ Organizational Dynamics. SUM 1992. Nov 8 2012. < http://apps.webofknowledge.com/summary.do?product=WOS&search_mode=Refine&qid=3&SID=U246keagO3egjFiBKLM&page=1&action=sort&sortBy=LC.D;PY.D;AU.A;SO.A;VL.D;PG.A&show>.
12. Truneček, J. *Znalostní podnik ve znalostní společnosti*, Praha: Professional Publishing, 2004.
13. Ulrich, D. *Mistrovské řízení lidských zdrojů*, Praha: Grada Publishing, a. s., 2009.
14. Welch, D. „Determinants of international human resource management approaches and activities – a suggested framework.“ Journal of Management studies. March 1994. Nov 8 2012 < http://apps.webofknowledge.com/summary.do?product=WOS&search_mode=Refine&qid=3&SID=U246keagO3egjFiBKLM&page=1&action=sort&sortBy=LC.D;PY.D;AU.A;SO.A;VL.D;PG.A&show>.

Kontakty

Ing. Marie Duspivová
Ekonomická fakulta
Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Studentská 13, 37005 České Budějovice
m.duspivova@gmail.com

Doc. Ing. Růžena Krninská, CSc.
Ekonomická fakulta
Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Studentská 13, 37005 České Budějovice
krninska@ef.jcu.cz

Ing. Pavlína Dalíková
Ekonomická fakulta
Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Studentská 13, 37005 České Budějovice
dalikova.pavlina@email.cz